

nærmere at henlede Opmærksomheden paa, at der synes at være nogen Uklarhed ved Lovudkastet i saa Henseende; der antydes deels ved Ordene i 1ste Paragraph og deels i Motiverne, at man i Lovtidenden tillige, som det synes, vil skabe lidt af en Departementstidende. Det hedder saaledes i Motiverne til § 1, efterat der først har været Tale om Optagelsen af statsretlige Tractater, Handels-, Skibsfacts- og Benksabstractater — Noget, som ganske vist, hvad ogsaa det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger) udtalte, hører ind under en Lovtidende —: „Det turde derhos overhovedet være ønskeligt, at Sovn ved sin Affattelse kommer til at hjemle Ministerierne en Myndighed til i Lovtidenden at optage Bestemmelser, som maae antages at være af almindelig Interesse eller dog i hvert Fald at interessere en videre Kreds. Her ere vi altsaa aldeles ude over Grændserne for Love og Anordninger, og inde paa et Omraade, for hvilket Grændserne ere dragne meget ubestemt; det er ganske klart, at der her er tænkt paa Bekjendtgjørelsen af visse Ting, som man ønsker kunde komme til offentlig Kundskab paa samme Maade, som det nu skeer gjennem Departementstidenden. Dette tror jeg nu bør holdes udenfor Lovtidenden som Lovtidende; men det fører hen til, at dette Lovforslag burde gaae et Skridt videre, eller at der med det burde være forbundet en Antydning af, at man administrativt vilde gaae et Skridt videre — jeg tror nemlig ikke, at der paa nogen Maade behøves nogen Lov derom; der behøves i det Høieste dertil en Bevilling paa Finantsloven — nemlig til ved Siden af Lovtidenden at udgive en Ministerialtidende. Det er blevet antydet, at Departementstidenden var et privat Foretagende, og at man derfor ikke her kunde tale om det mindre vel Begrænsede og Beregnede i dens Omfang; men det synes mig just, at det er en Mangel, at det er et privat Foretagende, som dog i Vinkeligheeden ikke kan være privat; thi Departementstidenden er bygget paa og opretholdes alene ved ministerielle Meddelelser, uden hvilke den ikke vilde kunne bestaae, og disse bevirke, at Redactøren af Departementstidenden ikke kan give den en bestemt og til hans

Anskuelse svarende Form. Jeg tror altsaa, at der bør udgives en ministeriel Tidende, som saa bør holdes indenfor de for en saadan naturlige Grændser; derved vilde man ogsaa faae det utilbørlige Omfang, hvortil Departementstidenden nu er svulmet op, navnlig ved Optagelse af Lovudkast, som slet ikke høre hjemme der, til at svinde ind. Det er de to Ting, som dette Lovforslag naturligt og nødvendigt fører til at betragte, nemlig, hvad der hører hjemme i en Lovtidende, og hvad der ved Siden heraf kan ønskes som Form for Ministeriets, Regjeringens Udtalelser og Bekjendtgjørelser. Det ligger allerede noget fjenerer, men jeg indrømmer, at det i og for sig har en stor Berettigelse hermed at sætte i Forbindelse Formen for alle Slags legale Bekjendtgjørelser, saasom: Stævninger, Proclamata, og alle den Slags Bekjendtgjørelser, som skulle skee i Genhold til Lovbestemmelser, alle saadanne Regnskaber, som skulle bekjendtgjøres offentlig osv. Jeg indrømmer, at der er noget Betyderligt i den Maade, hvorpaa man nu har overdraget denne Bekjendtgjørelseret til et privat Etablissement, og i at man, uden egentlig at gøre sig Rede derfor, bestandig har udvidet Omfanget af, hvad der saaledes henvises til dette Etablissement, ved hvilket man ikke engang har nogen Udgang til at bestemme, i hvilket anstændigt Udseende disse Bekjendtgjørelser skulle komme, eller efter hvilken Lart de skulle trykkes. Det er altsaa ganske vist en Tanke, der fortjener at komme til Overveelse, om ikke alle legale Bekjendtgjørelser burde skee i et Blad, som udgaves efter offentlig Foranstaltning og i den meest passende Form; men jeg tror, at man meget bestemt maa advare imod at blande dette ind i en Lovtidende; thi det er et ganske forskelligartet Stof og beregnet paa et forskelligt Publicum. Naar der endelig er hentydet til Rigsdagsforhandlingerne, saa tror jeg ikke, at det er hensigtsmæssigt nu at komme ind paa Detaillen derom; det er et Spørgsmaal, som vedkommer Rigsdagen som saadan, og egentlig ikke har Noget at gøre med, hvad der udgives fra Regjeringen. Det er noget, som Rigsdagen selv maa overveie, om det er bedst at udgive